

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16C/279/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315207796
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2017:1315207796.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete, v spore žalobcu: Accentus s.r.o., IČO: 44 731 744, so sídlom Potočná 11, Limbach, zastúpeného JUDr. Katarínou Dvorskou, advokátkou, so sídlom Vietnamská 48, Bratislava, proti žalovanej v 1. rade: K. Y., O.. XX.XX.XXXX, F. Z. P. XXX XX Z. XXX a žalovanému v 2. rade: F. Y., O.. XX.XX.XXXX, F. Z. P. XXX XX Z. XXX, o zaplatenie 2 613,64 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2 087,99 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 05.11.2014 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietla.

III. Žalovaní v 1.a 2. rade sú povinní v rozsahu 59,78 % nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške, o ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Žalobou zo dňa 14.04.2015 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 2 613,64 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1 235,31 eura od 05.11.2014 do zaplatenia a úrokom vo výške 18,90 % ročne zo sumy 1 235,31 eura od 05.11.2014 do zaplatenia.

2. Žalobca svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že dňa 25.05.2005 spoločnosť Československá obchodná banka, a.s., IČO: 36 854 140 (ďalej len „banka“) uzatvorila so žalovanou v 1. rade zmluvu o bežnom účte a balíku produktov, na základe ktorej banka v prospech žalovanej v 1. rade viedla bežný účet č. XXXXXXXXX/XXXX. Žalovaní v 1. a 2. rade spoločne dňa 04.02.2010 požiadali o poskytnutie úveru formou povoleného prečerpania na predmetnom bežnom účte, na základe čoho banka poskytla žalovaným úver vo forme povoleného prečerpania. Dňa 04.11.2014 uzavrel žalobca ako postupník a banka ako postupca zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej nadobudol žalobca pohľadávku zo zmluvy o povolenom prečerpaní č. 003503943R. Žalovaní sa v zmysle čl. II ods. 5 Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu účinných od 01.01.2008 zaviazali poskytnutý úverový limit uhradiť vždy najneskôr k poslednému pracovnému dňu v mesiaci, pričom tí sa dostali do omeškania so splácaním pohľadávky. Na základe toho žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť povoleného prečerpania ku dňu 30.04.2012. Pohľadávka žalobcu voči žalovaným ku dňu 04.11.2014 pozostávala z istiny v sume 1 235,31 eura, úroku v sume 855,70 eura, úrokov z omeškania v sume 465,81 eura a poplatkov v sume 56,82 eura, čo predstavovalo sumu 2 613,34 eura. Okrem toho si žalobca uplatnil aj úrok z omeškania a úroku vo výške 18,90 % ročne (podľa aktuálnej úrokovej sadzby) zo sumy 1235,31 eura od 05.11.2014 do zaplatenia.

3. Súd vo veci samej rozhodol v skrátrenom rozkaznom konaní vydaním platobného rozkazu č.k. 16C 279/2015-36 zo dňa 14.05.2015, ktorý sa však žalovaným v 1. a 2. rade nepodarilo doručiť do vlastných rúk a preto ho súd uznesením č.k. 16C 279/2015-48 zo dňa 29.07.2015 zrušil.

4. Podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného do 30.06.2016 (ďalej len „O.s.p.“) pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

5. Podľa § 114 ods. 2 O.s.p. v rámci prípravy pojednávania súd doručí návrh na začatie konania (žalobu) odporcovi (žalovanému) spolu s rovnopisom a prílohami návrhu do vlastných rúk a poučí účastníkov podľa § 120 ods. 4.

7. Súd prostredníctvom Registra obyvateľov SR, príslušných OO PZ SR a Sociálnej poisťovne zisťoval pobyt žalovaných, avšak s negatívnym výsledkom a preto im uznesením č.k. 16C 279/2015-58 zo dňa 05.11.2015 ustanovil v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníčku L. Č., pracovníčku Okresného súdu Bratislava III, ktorej v rámci prípravy pojednávania podľa § 114 ods. 2 O.s.p. dňa 10.11.2015 doručil žalobu s prílohami, poučením a výzvou na vyjadrenie sa k žalobe, pričom tá sa k žalobe a jej príloha nevyjadrila.

8. Podľa § 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) civilný sporový poriadok upravuje postup súdu, strán sporu (ďalej len "strana") a osôb zúčastnených na konaní pri prejednávaní a rozhodovaní sporov.

9. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

11. S účinnosťou od 01.07.2016 došlo k rekonštrukcii procesných predpisov, týkajúcich sa civilného konania pred súdom, okrem iných do účinnosti vstúpil aj zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý nahradil Občiansky súdny poriadok. Podľa prechodných ustanovení C.s.p. sa nová právna úprava civilného konania použila aj na konanie začaté pred účinnosťou tohto právneho predpisu, teda aj na toto súdne konanie s tým, že právne účinky úkonov súdu a aj strán sporu, ktoré nastali pred dňom účinnosti Civilného sporového poriadku, zostali zachované. Z toho dôvodu ostali podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky doručenia žaloby, príloh a poučenia žalovaným, teda právne účinky úkonov súdu v rámci prípravy pojednávania, ktoré nastali ešte pred nadobudnutím účinnosti Civilného sporového poriadku, zachované.

12. Podľa § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

13. Podľa § 292 C.s.p. súd pri prvom procesnom úkone vo vzťahu k spotrebiteľovi vhodným spôsobom spotrebiteľa poučí o

a) možnosti zastúpenia,

b) jeho procesných právach a povinnostiach nielen v rozsahu všeobecnej poučovacej povinnosti, ale poučí ho aj o dôkazoch, ktoré je potrebné predložiť, o možnosti podať návrh na neodkladné opatrenie alebo zabezpečovacie opatrenie a o iných možnostiach potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie jeho práv.

14. Podľa § 297 prvej vety C.s.p. súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie.

15 Podľa § 180 C.s.p. po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie.

16. Súd nariadil na deň 02.02.2017 pojednávanie, na ktoré mali strany sporu doručenie predvolania vykázané riadne a včas, pričom žalovaným v 1. a 2. rade súd spolu s predvolaním doručil aj poučenie podľa § 292 C.s.p.. Nakoľko sa žalovaní v 1. a 2. rade na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavili a žalobca súhlasil s prejednaním veci bez jeho prítomnosti, súd podľa § 180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti strán sporu.

17. Podľa § 182 C.s.p. ak súd pojednávanie neodročí, pred jeho skončením vyzve strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Ak po vyjadrení strán súd nepovažuje za potrebné vykonať ďalšie dôkazy, uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

18. Podľa § 219 ods. 2 C.s.p. rozsudok sa vyhlasuje spravidla hneď po skončení pojednávania, ktoré vyhláseniu predchádzalo. Ak to nie je možné, súd na vyhlásenie rozsudku odročí pojednávanie najdlhšie na 30 dní; v takom prípade súd doručí rozsudok prítomným stranám na pojednávaní, na ktorom bol rozsudok vyhlásený; neprítomným stranám ho odošle najneskôr do troch dní. Ustanovenia o odročení pojednávania sa v tomto prípade nepoužijú.

19. Nakoľko strany sporu nemali na pojednávaní konanom dňa 02.02.2017 ďalšie návrhy na dokazovanie, súd podľa § 182 C.s.p. vyhlásil dokazovanie za skončené a podľa § 219 ods. 2 druhej vety C.s.p. odročil pojednávanie za účelom vyhlásenia rozsudku na deň 28.02.2017.

20. Súd vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov a to: zmluvy o bežnom účte a balíku produktov pohoda zo dňa 25.05.2005, oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 04.02.2010, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 03.12.2014, fotokópii poštových obálok, výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 04.03.2012, obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu zo dňa 01.01.2008, oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 02.05.2012, úrokových sadziab banky ku dňu 01.10.2014, vyčíslenia pohľadávky ku dňu 04.11.2014, čím vykonal všetky stranami sporu označené a navrhnuté dôkazy, z ktorých následne vychádzal pri zistení doleuvedeného skutkového stavu.

21. Banka ako právnická osoba, podnikajúca v oblasti bankových služieb (vedenie bežných účtov, poskytovanie úverov atď.) a žalovaná v 1. rade ako fyzická osoba uzatvorili dňa 25.05.2005 v písomnej forme zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb pohoda (ďalej už len „zmluva o bežnom účte“), predmetom ktorej bol záväzok banky zriadiť a viesť bežný účet žalovanej v 1. rade. Súčasne sa zmluvné strany dohodli, že banka na základe žiadosti žalovanej v 1. rade môže poskytnúť žalovanej v 1. rade povolené prečerpanie k účtu a to uzatvorením zmluvy o povolenom prečerpaní bežného účtu (čl. IV zmluvy o bežnom účte).

22. Banka, na základe žiadosti žalovaných v 1. a 2. rade zo dňa 04.02.2010 o povolené prečerpanie, poskytla žalovaným povolené prečerpanie bežného účtu do výšky úverového limitu v sume 1 850,- eur, s možnosťou čerpania úveru od 04.02.2010, úrokovou sadzbou vo výške 16,90 % ročne.

23. Podľa čl. II bodu 5 obchodných podmienok pre povolené prečerpanie boli žalovaní povinní zabezpečiť na svojom bežnom účte k poslednému dňu kalendárneho mesiaca dostatok prostriedkov postačujúcich pre úhradu mesačných splátok úrokov, vrátane úrokov z omeškania. V prípade prekročenia úverového limitu bola čiastka, o ktorú bol úverový limit prekročený, splatná ihneď a ku dňu konečnej splatnosti úveru boli žalovaní povinní uhradiť aktuálne čerpanú čiastku úveru vrátane príslušenstva.

24. Podľa čl. III bodu 2 obchodných podmienok pre povolené prečerpanie nebolo dovolené úverový limit prekročiť, pričom v prípade jeho prekročenia bola čiastka, o ktorú bol úverový limit prekročený, úročená debetnou úrokovou sadzbou uplatňovanou pre bežné účty.

25. Podľa čl. VI písm. e) obchodných podmienok pre povolené prečerpanie boli žalovaní povinní splatiť vyčerpanú čiastku úveru najmenej jedenkrát v období od 12tich po sebe nasledujúcich mesiacov, najneskôr však do 12 mesiacov po poslednom splatení.

26. Banka dňa 04.03.2012 vyzvala žalovanú v 1. rade na zaplatenie dlžnej čiastky v sume 166,80 eura s príslušenstvom pod následkom zosplatnenia celej pohľadávky, pričom dňa 02.05.2012 banka určila splatnosť celého záväzku v sume 2 038,17 eura a to ku dňu 30.04.2012.

27. Z vyčíslenia pohľadávky banky ku 04.11.2014 vyplývalo, že istina úveru predstavovala sumu 1 235,31 eura, dlžné úroky sumu 855,70 eura, dlžné úroky z omeškania sumu 465,81 eura a dlžné poplatky sumu 56,82 eur, čo dokopy predstavovalo sumu 2 613,64 eura.

28. Banka dňa 03.12.2014 oznámila žalovaným v 1. a 2. rade postúpenie predmetnej pohľadávky žalobcovi.

29. Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

30. Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

31. Podľa § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.

32. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

33. Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

34. Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

35. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

36. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

37. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

38. Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

39. Podľa § 25a ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) právne

vzťahy, ktoré vznikli pred 1. januárom 2013 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov.

40. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

41. Podľa § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

42. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“) tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

43. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 10.06.2010 zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6. Kreditnou kartou na účely tohto zákona sa rozumie platobná karta, ktorá umožňuje dlžníkovi prístup k peňažným prostriedkom čerpaným do výšky úverového limitu povoleného veriteľom a dohodnutého s dlžníkom.

44. Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 10.06.2010 pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o

a) úverovom limite, ak je stanovený,

b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,

c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

45. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

46. Podľa § 52 ods. 2 prvých dvoch viet Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

47. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

48. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

49. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

50. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

51. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

52. Podľa § 293 Obchodného zákonníka ak je na to isté plnenie spoločne zaviazaných niekoľko osôb, pri pochybnostiach sa predpokladá, že sú zaviazané spoločne a nerozdielne.

53. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

54. Na základe zisteného skutkového stavu považoval súd za nesporné, že banka a žalovaná v 1. rade uzatvorili dňa 25.05.2005 v písomnej forme zmluvu, ktorá obsahovala podstatné znaky zmluvy o bežnom účte podľa § 708 Obchodného zákonníka, ktorá podľa § 261 ods. 4 písm. d) Obchodného zákonníka predstavuje absolútny obchodno-závazkový vzťah, na ktorý sa bez ohľadu na povahu účastníkov pri jeho uzatváraní použil právny režim Obchodného zákonníka, okrem tých práv a povinností, ktoré Obchodný zákonník neupravuje a na ktoré sa v zmysle § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka použil právny režim, resp. právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku (napr. právna úprava spotrebiteľských zmlúv). Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy o bežnom účte, keďže banka vystupovala ako dodávateľ podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaná v 1. rade ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, išlo podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskú zmluvu. Okrem toho strany sporu uzatvorili na základe žiadosti žalovaných zo dňa 04.02.2010 aj zmluvu o povolenom prečerpaní bežného účtu, ktorá podľa svojho obsahu predstavovala zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, na základe ktorej banka schválila žalovaným v 1. a 2. rade povolené prečerpanie do výšky úverového limitu 1 850,- eur, s výškou úrokovej sadzby 16,90 % ročne. Vzhľadom na formu poskytnutého úveru povoleným prečerpaním peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu, sa zákon č. 258/2001 Z.z. na tento zmluvný vzťah nevzťahoval, okrem § 3 ods. 5 tohto zákona, ako aj § 10 ods. 2 a 3 zákona č. 129/2010 Z.z.. Na základe toho možno uzavrieť, že medzi bankou a žalovanými vznikol kombinovaný obchodný záväzok so spotrebiteľským charakterom, vyplývajúci zo zmluvy o bežnom účte a na nej závislej zmluvy o úvere (resp. zmluvy o povolenom prečerpaní), čím bežný účet získal povahu kontokorentného účtu, a teda zriadenie kontokorentného účtu vrátane jeho vedenia sa spravuje ustanovenia zmluvy o bežnom účte a práva a povinnosti pri uskutočňovaní platieb v čase, keď majiteľ účtu nemá dostatok vlastných peňažných prostriedkov na svojom účte, sa spravuje ustanovenia zmluvy o úvere.

55. Za nespornú skutočnosť súd považoval to, že dňa 30.04.2012 došlo k zosplatneniu celého úveru podľa čl. VII obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu, na základe čoho sa stal splatný celý záväzok žalovaných v sume 2 034,10 eura, vrátane jeho príslušenstva.

56. Žalobcom uplatnená pohľadávka, vyčíslená ku dňu 04.11.2014, vzniknutá titulom vyššie uvedených zmlúv, ktorá bola na neho postúpená podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka bankou, pozostávala z:

- z istiny úveru v sume 1 235,31 eura;
- úrokov z úveru v sume 855,70 eura;
- úrokom z omeškania v sume 465,81 eura;
- poplatkov v sume 56,82 eura.

57. Okrem toho si žalobca uplatnil aj úrok z omeškania z dlžnej istiny úveru odo dňa vyčíslenia pohľadávky z titulu úveru, t.j. odo dňa 05.11.2014 a úrok vo výške 18,90 % ročne z dlžnej istiny úveru odo dňa 05.11.2014.

58. Vo vzťahu k uplatňovaným úrokom z istiny úveru musel súd zdôrazniť, že takto zmluvne dohodnuté úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov patria veriteľovi len do splatnosti dlhu, t.j. do momentu zosplatenia úveru, čo v tomto prípade bolo do dňa 30.04.2012. Tento záver vyplýva jednak z rozhodovacej praxe súdov, ako aj z § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, pričom v čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa týchto peňažných prostriedkov týkajú. To znamená, že dňom splatnosti je splatný tak záväzok vrátiť dlh z úveru, ako aj záväzok platiť úroky z úveru, čím zároveň dochádza aj k zmene obsahu samotného záväzku. Ak si dlžník túto svoju povinnosť, ktorá mu zosplatením istiny úveru a úroku vznikla, nesplní, dostáva sa do omeškania a je povinný spolu s istinou úveru a kapitalizovanými úrokom platiť úroky z omeškania od dňa nasledujúceho po zosplatení úveru a úrokov. Pri predčasnom zosplatení úveru vzniká teda veriteľovi nárok na jednorázové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. Veriteľ svojím právnym úkonom - zosplatením úveru, navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňazí, na základe čoho odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, za ktoré veriteľovi prináležia úroky.

59. Preto uplatnenie úrokov z istiny úveru tak, ako si ich uplatnil žalobca neprichádza do úvahy. V danom prípade žalobcovi, resp. banke ako veriteľovi vznikol nárok na vrátenie istiny úveru v sume 1 235,31 eur spolu s kapitalizovaným úrokom zmluvne dohodnutým vo výške 16,90 % ročne od 04.02.2010 do momentu zosplatenia, t.j. do 30.04.2012, čo predstavovalo sumu 467,29 eura spolu s právom na úroky z omeškania od dňa nasledujúceho po zosplatení úveru, t.j. od dňa 01.05.2012 až do zaplatenia.

60. Vo vzťahu k žalobcom uplatneným poplatkom v sume 56,82 eur súd len uvádza, že žalobca si nesplnil tak svoju povinnosť tvrdenia, ako aj povinnosť preukázať svoje tvrdenia, keďže nešpecifikoval, z čoho uplatnené poplatky pozostávajú, na základe čoho mu nárok na poplatky vznikol a či vôbec uskutočnil splatnené úkony.

61. Na základe vyššie uvedených skutočností a právnych záverov, súd žalobe žalobcu ako dôvodnej vyhovel len v časti týkajúcej sa nároku na vrátenie istiny úveru v sume 1 235,31 eur, úroku z tejto istiny v sume 467,29 eura (vyčíslenej od 04.02.2010 do 30.04.2012), a vyčísleného úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1 702,60 eura (= istina úveru plus kapitalizované úroky) od 01.05.2012 do 04.11.2014 (čo je deň vyčíslenia pohľadávky) v sume 385,39 eura, čo celkovo predstavuje sumu 2 087,99 eura a preto súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 293 Obchodného zákonníka na zaplatenie sumy 2 087,99 eura, pričom vo zvyšnej časti v sume 525,65 eura a úroku vo výške 18,90 % ročne zo sumy 1 235,31 eura od 05.11.2014 do zaplatenia, súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú, z vyššie uvedených skutkových a právnych záverov, zamietol.

62. Podľa § 365 prvá veta Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok nezanikne iným spôsobom.

63. Podľa § 369 ods. 1 prvá a druhá veta Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva.

64. Podľa § 517 ods. 2 druhá časť prvej vety Občianskeho zákonníka výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

65. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

66. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

67. Žalobcovi omeškaním žalovaných s platením súdom priznanej sumy (istiny úveru a kapitalizovaného úroku) vznikol nárok na úroky z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Výšku úrokov z omeškania, nakoľko k omeškaniu žalovaných prišlo po 15. 01. 2009, súd stanovil s odvolaním sa na § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka platného v čase od 15. 01. 2009 do 01. 02. 2013. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná ku dňu nasledujúcim po zosplatnení úveru (t.j. ku dňu 01.05.2012) predstavovala výšku 1 % ročne, takže žalobcovi patria úroky z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššie ako je uvedená základná úroková sadzba, teda 9 % ročne. Súd priznal navrhovateľovi právo na úroky z omeškania zo sumy 1 235,31 eura (istina úveru bez kapitalizovaných úrokov, keďže k uplatneniu úrokov z omeškania z kapitalizovaného úroku od 05.11.2014 zo strany žalobcu nedošlo) od 05.11.2014 až do dňa reálneho zaplatenia tejto sumy žalovanými žalobcovi.

68. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

69. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

70. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

71. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s princípom úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal podľa § 262 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov konania v rozsahu 59,78%, čo korešpondovala s jeho pomerom úspechu v konaní, ktorý súd vypočítal tak, že žalobcov neúspech, ktorý predstavoval 20,11 % (= zamietnutá časť istiny v sume 525,65 eura), odpočítal od úspechu žalobcu, ktorý predstavoval 79,89 % (= 2 087,99 eura), pričom o samotnej výške tohto nároku rozhodne súd podľa § 262 ods. 1 C.s.p. samostatným rozhodnutím, vydaným vyšším súdnym úradníkom, po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutie na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.